

kunne ydes Hjælp til særlig vanskeligt stillede Rentenydere, til Brændsel og om fornødent til Beklædning.

Raadighedsbeløbet foreslaas ligesom for Finansaaret 1944—45 fastsat til 15 pCt. af de i det foregaaende Aar udbetalte Grundbeløb, idet det paa nærværende Tidspunkt ikke skønnes forsvarligt at nedsætte Procenten.

Udover denne Forhøjelse af det personlige Tillæg foreslaas det at yde Rentenyderne et Tillæg en Gang for alle til Afholdelse af de mest nødvendige Udgifter. Tillægget foreslaas ydet med 100 Kr. for enlige Rentenydere samt Ægtepar, hvoraf kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, og med 170 Kr. for Ægtepar, naar begge Ægtefællerne oppebærer Rente. Naar Tillægget foreslaas ydet med samme Beløb for hele Landet og ens for Mænd og Kvinder; skyldes det Ønsket om i nogen Grad at bøde paa, at det i Folkeforsikringslovens § 39, Stk. 1, fastsatte Forhold mellem Størrelsen af Renterne for de 3 Kommuner bl. a. paa Grund af de under Krigen indførte Maksimalpriser maa antages at forfordere Rentenyderne, navnlig i Landkommunerne, samt at Renten for enlige Kvinder ligger ret lavt.

Ligesom det var Tilfældet i 1939 og 1940 — da der senest ved Lov Nr. 538 af 25. Oktober 1940 blev fastsat midlertidige Tillæg til Rentenydere, fordi de i Løbet af de 2 Aar indtrufne betydelige Prisstigninger først kunde reguleres pr. 1. April — ydes det midlertidige Tillæg efter nærværende Lovforslag ikke til Rentenydere paa Alderdomshjem og særlige Anstalter m. v., medmindre Renten efter Reglerne i Folkeforsikringslovens §§ 53, Stk. 2, Punkt 2, og 52, Stk. 3, kommer andre til Gode.

Ubemidlede Aldersrentenydere paa Al-

derdomshjem faar foruden deres fulde Ophold m. v. Ugepenge til Smaaformødenheder. Størrelsen af disse Lommepege er fastsat i de af Arbejds- og Socialministeriet godkendte Reglementer for de enkelte Hjem. Efter Ministeriets Praksis kan Lommepengene ikke overstige de i Folkeforsikringslovens § 54, Stk. 3, for de 3 Kommuner fastsatte Beløb paa henholdsvis 120 Kr., 90 Kr. og 60 Kr., som Rentenydere med privat Indtægt *ikke* skal afgive til Alderdomshjemmet til delvis Dækning af Udgiften ved Opholdet, og som kan anvendes til Smaaformødenheder. De nævnte Beløb er ikke prisreguleret efter Folkeforsikringsloven, men da Udgifterne til Rentenydernes Smaaformødenheder er steget, vil det være rimeligt at yde et Tillæg; der foreslaas fastsat til 2 Maaneders Lommepege. De hertil sigtende Bestemmelser findes i Forslagets § 3.

Efter de foretagne Beregninger vil Gennemførelsen af Lovforslaget medføre en samlet Udgift paa ca. 37 Mill. Kr., der fordeler sig saaledes:

Forhøjelse af Raadighedsbeløbet fra 7½ pCt. til 15 pCt.	ca. 13 000 000 Kr.
Midlertidigt Tillæg....	ca. 23 600 000 —
Ugepenge til Rentenydere paa Alderdomshjem.....	ca. 120 000 —
Ialt.....	ca. 36 720 000 Kr.

Staten (herunder Invalidforsikringsfonden) bærer 4/7 af Udgiften for saa vidt angaar Aldersrentenydere og 6/7 for saa vidt angaar Invalidere, medens Kommunerne bærer Resten. Den samlede Merudgift for Staten kan anslaaes til ca. 23,3 Mill. Kr.